

Tulkaa minun tyköni

Minulla on pyörinyt mielessäni **"Tulkaa minun tyköni"** juuri tätä tilaisuutta varten, aivan siitä lähtien, kun minut kutsuttiin tänne puhumaan. On sellainen olo kuin Isä puhuisi hellyyttä ja herkkyyttä sydämelleni.

Etten vain särje mitään, mitä Hän itse on varovasti rakentamassa.

Syrjässä olemisen läksy

Jossakin elämäni vaiheessa Jumala puhui minulle syrjässä olemisen läksyä. En herkästi käytä toisen kirjoittamia rukouksia, mutta nyt yhdyn netistä löytämäni Risto Santalan muovaamaan rukoukseen. Se liittyy hänen kirjoittamaan kirjaansa ”Savesta astiaksi”:

”Pyhä Jumala. Tahdon kiittää Sinua, että olet tahtonut opettaa minulle syrjässä olemisen läksyä. Herra, olen ollut kuin nurkassa nyhjöttävä savipaakku. Anna anteeksi, että olen ollut kärsimätön ja kapinoinut Sinun johdatustasi vastaan. Herra, auta, että sisimmässäni oleva kapina voisi asettua ja että voisin olla kädessäsi niin kuin vieroitettu lapsi äidin helmassa. Herra, vieroita minut myös ihmisorjuudesta. Kiitos Sinulle siitä, että syrjään joutuminen ei merkitsekään hylätyksi tulemista. Herra, puhdista sydämeni kaikesta siitä, mikä on silmissäsi arvotonta ja turhaa. Herra, tee minusta todellisempi opetuslapsi itsellesi. Herra. Nyt minun sydämeni on avoin. Nyt siellä on tilaa Sinulle. Älä kulje ohitseni. Tule asumaan sisimpääni. Jeesus Kristus Herrani. Ethän kulje ohitseni. Aamen.”

Olemme kasvaneet niin suorituskeskeisiksi, että ajattelemme olevamme poissa Jeesuksen läheisyydestä, jos tunnemme itsemme syrjään laitetuiksi ja inhimillisesti ajatellen hyödyttömiksi. Kuitenkin Markus ja Luukas ovat tallentaneet Jeesuksen sanat: **”Sallikaa lasten tulla minun tyköni älkääkä estäkö heitä, sillä senkaltaisten on Jumalan valtakunta.”** Lapsi on työn tekemisen näkökulmasta hyödytön. Hän tulee Jeesuksen tykö, koska hän näkee Jeesuksessa herkällä mielellään sellaista, mitä aikuinen ei kykene useinkaan näkemään.

Opetuslapset estelivät lasten tuloa Jeesuksen tykö. Tämä oli paha asia. Kun vain me emme estäisi lastenkaltaisten pääsyä Jeesuksen tykö. Kun vain emme tekisi uskosta sellaista, mikä ei salli tarvitsevien tulla Jeesuksen tykö ja turviin. Juuri lapset Jeesus otti käsivarsilleen siunattaviksi. Eikö tämä ole esimerkki meille aikuisillekin?

Juutalaiset fariseukset olivat ymmärtäneet Jumalan tien siten, että se oli **”käsky käskyn päälle, läksy läksyn päälle”**. Tämän totesi jo Jesaja. Mooseksen saamiin käskyihin lisättiin yhä uusia ihmiskäskyjä. Jeesuksen aikana nämä ihmismääräykset ja varsinaiset käskyt olivat kiteytyneet jo niin sanotuksi ”lain aitaukseksi”, jonka sisäpuolella uskovan juutalaisen tuli elää. Mitä tämä piti sisällään? Siihen liittyi 613 määräystä, joista 365 oli ”älä tee” muodossa ja 248 ns. ”tee”-käskyjä.

Syrjässä oleva ei kykene käskyihin eikä läksyihin. Hän kaipaa päästä syliin.

Mitä tarkoittaa, että kristitty ei ole enää ”lain alla”?

[Häntä hallitsee armo.](#) Room.5:21: ”että niinkuin synti on hallinnut kuolemassa, samoin armokin hallitsi vanhurskauden kautta iankaikkiseksi elämäksi Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme, kautta.” [Laki on ”kasvattajana Kristukseen”](#) Gal.3:24: ”Niinmuodoin on laista tullut meille kasvattaja Kristukseen, että me uskosta vanhurskaiksi tulisimme.”

Kristityn suhde Jumalaan ei ole käsky- tai oppisuhde. Kyseessä on lapsen asema, henkilön, Kristuksen kautta. Se on sitä, että tullaan Jeesuksen tykö. Jeesus on ristinkuoleman kautta portti ja tie Isän lapseksi. Olemme armon hallinnassa ja uskosta vanhurskaiksi tulleita. Jeesuksen yhteys kasvattaa meissä hyvää hedelmää.

Tämä on kuitenkin meille vaikea oppiaine. Ellei Jumala meitä murra, olemme aina rakentamassa itsellemme ja toisillemme erilaisia ”lain aituksia”. Meidän ihmisten perussynti on ylpeys ja halu kelvata Jumalalle jollakin omallamme.

Juuri tämän vuoksi ihminen on rakentanut erilaisia uskontojen ja henkisen kehityksen teitä. Ne eivät voi viedä perille. Näemme kuitenkin pinnallisesti, ellemme ymmärrä, että myös elävässä uskossa olevat kristityt rakentavat erilaisia ”aitauksia” ja ihmisohjeita. Näillä alueilla tarvitsemme näkeviä silmiä. Näemme kyllä jossain vaiheessa toisen lausumat kohtuuttomat vaatimukset tai kovat, satuttavat sanat. Näin onkin hyvä. Mutta onko sittenkin kovin vaikeaa olla Jumalan edessä kyselemässä, missä minä itse olen esteenä muille? On. Se on vaikeaa.

Me kaikki erehdymme sanoissamme. Näin vakuuttaa myös Jaakob kirjeessään. Tarvitsemme anteeksiantoa ja armollisuutta. Me puhujat tarvitsemme esirukouksia. Kiusaaja vaanii tilaisuutta. Hän tahtoo aiheuttaa kipua. Hän tahtoo loitontaa meidät Jeesuksesta. Hän tahtoo sekoittaa ajatuksiamme ja sanojamme. Sen vuoksi rukoilkaa meidän puhujien puolesta.

Raamatun ”tyköni” kohdista

Tulostin Raamatun sanahaulla kohdat ”tyköni”. Ne ovat äärettömän puhuttelevat. Pidin niitä tietokoneeni vieressä ja luin niitä silloin tällöin ajatuksella läpi.

Aamoksen vahvat ”tyköni”-kohdat saivat minut ottamaan haun myös ”parannusta”-sanasta. Nämä ovat lähinnä Ilmestyskirjasta. Molemmissa on kyse siitä, että Jumala lähettää koettelemuksia, jotta Hänen puoleensa käännyttäisiin. Tuloksena ei kuitenkaan useinkaan ole parannuksen teko ja Jumalan tykö palaaminen, vaan jopa Jumalan pilkka.

Näitten järkyttävien ajatusten ohella mieleni askartele siinä hellyydessä ja kärsivällisyydessä, millä Jumala kutsuu ja houkuttelee tykönsä. Voisi sanoa, että se tapahtuu armon ja hyvyyden kautta. Tykö palaamiseen liitetään jo Vanhassa testamentissa lunastus ja iankaikkinen liitto. Jes.44:22: ”Minä pyyhin pois sinun rikkomuksesi niinkuin pilven ja sinun syntisi niinkuin sumun. Palaja minun tyköni, sillä minä lunastan sinut.” Jes.55:3: ”Kallistakaa korvanne ja tulkaa minun tyköni; kuulkaa, niin teidän sielunne saa elää. Ja minä teen teidän kanssanne iankaikkisen liiton, annan lujat Daavidin armot.”

Raamatun ”tyköni”-julistus alkoi Mooseksen kutsusta nousta vuorelle saamaan käskyt. Uuden testamentin ”tyköni”-julistus tässä hengellisessä mielessä päättyy Jeesuksen lupaukseen Joh.14:3: ”Ja vaikka minä menen valmistamaan teille sijaa, tulen minä takaisin ja otan teidät tyköni, että tekin olisitte siellä, missä minä olen.”

”Tyköni” merkitsee kaikkialla Raamatussa sekä läheisyyttä, että Jumalan oikeudenmukaisuuden vaatimusten hyväksymistä. Tämän sanan tarkoittamassa mielessä pyydämme Isältä:
”Tapahtukoon Sinun tahtosi.”

”Tulkaa minun tyköni” -julistus kaikuu läpi Raamatun. Mietin, miten osaisin tämän valtavan asian esittää. Niin monet kerrat aiemminkin olen kokenut tämän saman. Kypsyttelen ja haudon jotain suurta ja mieleni hakee oikeita sanoja ja oikeaa hetkeä. On kuin tekisin yhä uusia aloituksia elämää suuremman asian ymmärtämiseksi. Kuin katsoisin jotain suurta ja käsittämätöntä yhä uudesta näkökulmasta ja yhä uudelleen.

Kun minut ylennetään maasta, niin minä vedän kaikki tyköni

Joh.12:32-33: ”Ja kun minut ylennetään maasta, niin minä vedän kaikki tyköni.’ Mutta sen hän sanoi antaen tietää, minkäkaltaisella kuolemalla hän oli kuoleva.”

Tässä viitataan seuraavaan kohtaan:

4. Moos. 21:9: ”Niin Mooses teki vaskikäärmeen ja pani sen tangon päähän; jos ketä käärmeet sitten purivat ja tämä katsoi vaskikäärmeeseen, niin hän jäi eloon.”

DIGINOVUM kertoo asiasta seuraavaa:

”Jeesus tarkoitti sanoillaan ristiä. Roomalaisessa sotilaskielessä sana »ylentää» tarkoitti juuri ristiinnaulitsemista. Poika vetää ihmisiä luokseen Pyhän Hengen avulla. Hengen tarkoituksena on aina tuoda ihmisiä Kristuksen luo. Hän ei kokoa ketään ihmisten eikä kirkkojen eikä itsensä ympärille - vain Kristuksen luo. Sana "kaikki" ei tarkoita sitä, että jokainen yksilö pelastuisi, mutta kaikki, jotka pelastuvat, pelastuvat tällä tavalla. Kaikki Jeesus haluaisi pelastaa. Johannes korostaa tässä Jeesuksen ristillä kuolemisen merkitystä. Mikään muu kuolintapa, esim. kivittäminen, ei olisi ollut ennustusten täyttymys.”

Me ihmiset tahdomme vetää joskus toisia itsemme ympärille tai meille tärkeisiin seurakunnallisiin yhteyksiin. Olennaista olisi se, että voisimme tuoda esiin sellaisen Jeesuksen, että ihmiset voisivat mennä Hänen tykönsä. Miten tärkeää onkaan tänä aikana, että Kristus on puheemme keskus ja elämämme keskus.

Olemme orpoja ilman Jeesusta

Joh.14:18 kuuluu: ”En minä jätä teitä orvoiksi; minä tulen teidän tyköenne.”

Orpouden tunne voi olla niin monenlaista tässä elämässämme. Moni on kokenut myös todellista orpoutta. Ystäväni luvalla kirjoitan asiasta hänen sanoillaan. Pyysin nimittäin häntä kertomaan, mitä ajatuksia tämä aiheeni ja tämä jae herättää hänessä. Kerroin myös puheeni nostamista herkistä tunteista.

Kysymykseni kuului:

”Mitä sinulle tulee aiheesta mieleen ja näistä minun tuntemuksistani?”

Vastaus:

”Ehkä miun orpous olisi esimerkki tähän. Isätön ja äiditön lapsi. Jotain aivan elintärkeää on kadonnut. Tilalla on tyhjä paikka, siinä, missä pitäisi olla esim. muistot vanhemmista. Ilman Jeesusta olemme irrallaan, ajelehtivia, ei saada mistään todellista lohdutusta ja turvaa.

Jeesus ei jätä meitä orvoiksi. Hän sanoi tämän opetuslapsilleen. Hän oli lähdössä Isän tykö. Mutta lupasi olla silti heidän kanssaan. Kaikissa näissä, mitä luettelet, rikkinäisyydessä, loukatuksi tulemisessa, eksyneisyydessä, orpoudessa, johtui se mistä tahansa, Herra on mukana. Mikään ei erota meitä Jumalan rakkaudesta, joka on Jeesuksessa.

Ymmärrän tunteesi puhetta kootessasi. Kaikki se heikkous, mistä nyt olet tietoinen, liikuttaa sinua. Hiukan samaa koin eilen eräässä tilaisuudessa. Voi, kunpa nämä ihmiset saisivat kokea lohdutusta! Kunpa joku huolehtisi. Ja hiukan sitäkin tässä tulee mieleen, että ne, jotka vapautuvat eksytyksistä, ovat kuin orpoja. He ovat olleet sidoksissa, ja irtautuminen on tuskallista.”

Eksytyksistäkin vapautuva ihminen on ystäväni mukaan kuin orpo ja irrallinen. Ja niin moni muukin. Meitä, jotka tahdomme opettaa eksytyksistä, on joitakin. Osaammeko myös kulkea eksyneen rinnalla ja käytännössä opastaa hänet Jeesuksen tykö ja turviin? Osaammeko auttaa hänet vapautteen vääristä siteistä, mitä häneen on eksyneen taipaleella tullut? Miten voisimme auttaa, että sisäinen orpouden tunne saisi väistyä ja Jeesuksen läheisyys hoitaisi ja veisi perille?

Orvolle oli tullut todeksi: ”Kaikissa näissä, mitä luettelet, rikkinäisyydessä, loukatuksi tulemisessa, eksyneisyydessä, orpoudessa, johtui se mistä tahansa, Herra on mukana. Mikään ei erota meitä Jumalan rakkaudesta, joka on Jeesuksessa.” Juuri tämän toivoisin tulevan todeksi meille kaikille.

Mitä Jeesus itkee tänään?

Matt.23:37:

”Jerusalem, Jerusalem, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka ovat sinun tykösi lähetetyt, kuinka usein minä olenkaan tahtonut koota sinun lapsesi, niinkuin kana kokoaa poikansa siipiensä alle! Mutta te ette ole tahtoneet.”

Jeesus kulki Jerusalemiin ja sanoi nämä sanat. Kerrotaan Jeesuksen myös itkeneen. Hän olisi tahtonut koota luokseen, pelastaa, suojata, varjella tuholta. Vertauskuva on poikkeuksellisen vahva. Kun vaara lähestyy, niin eläinemo ajattelee poikastensa suojaamista. Eri linnuillakin se tapahtuu erilaisin tavoin. Jeesus tahtoisii ottaa suojaansa aivan itsensä lähelle. Kun Jeesus kokoaa meidät itsensä lähelle, tulemme samalla toistemme lähelle.

Jeesus sanoi: ”Mutta te ette tahtoneet.”

Jeesus itki Jerusalemin kohtaloa. Mitä Jeesus itkee tänään? Mitä hän itkee epäuskoisessa maailmassa? Mitä hän itkee meissä? Mitä hän itkee minussa?

Tulkaa minun tyköni, kaikki

Matt.11:28: ”Tulkaa minun tyköni, kaikki työtätekeväiset ja raskautetut, niin minä annan teille levon.”

Jeesus on luvannut meille levon. Tässä on varmasti kysymys sisäisestä levosta ja rauhasta. Siinä puhutaan siitä, että toinen on tehnyt puolestamme kaiken, mikä liittyy pelastukseemme. Jeesus sovitti syntimme. Hän täytti lain vaatimukset puolestamme. Hän on portti ja tie Isän tykö. Jeesus on kaikkea. Ja hän kutsuu meitä kaikkia tykönsä.

Jeesus antaa levon ajassa, mutta myös iäisen levon kirkkaudessa.

Perillä itse Jumala pyyhkii kyynелеemme. Siellä ei enää mikään raskautta meidän kehoamme tai mieltämme.

Jumalan kutsu kaiku läpi Raamatun

Jumala kutsuu luokseen. Se on Hänen rakkautensa luonne. Meillä on tykönsä kutsuva Jumala. Samalla koko Raamatussa näkyy ihmisen luonne. Eli syntiinlangenneen ihmisen kääntyminen pois päin Hänestä. Jumala on pyhä ja kaikkivaltias. Hän on kuitenkin lempeä ja ihmisten parasta ajatteleva Isä. Jo paratiisissa Jumala kutsui ihmistä. Viimeiseen tuomioon asti Jumala kutsuu.

Jumala kutsuu, tulkaa minun tyköni, saatte elää, tulkaa, ruokin teidät, teidän ilonne olisi olla lähelläni. Uskokaa se, älkää menkö pois, kääntykää. Ei ole lisäkseni muita Jumalia. Vain minä voin auttaa. Sovitan syntinne, nähkää ne, tehkää parannus, tulkaa, armahdan.

Jumala vihastuu, suree, rankaisee, kurittaa. Koko ajan lähtökohtana on rakkaus, luomansa ihmisen pelastuminen synnistä Hänen luokseen. Ja ihminen vaan mieluummin pysyy synnissään. Tämä on kipeä synnin ja syntiinlankeemuksen hedelmä.

Jumala lähettää jopa koettelemuksia, jotta Hänen puoleensa kääntyttäisiin. Miten Hän sureekaan, jos ihminen niissä katkeroituu, ja yhä kauemmas kääntyy Jumalasta, pilkaksi asti.

Jumala kutsuu armon ja hyvyyden kautta, että ihminen palaisi Luojansa ja Armahtajansa tykö. Jumala tahtoo, että Hänen valkeudessaan ihminen näkisi eksymyksensä ja syntinsä. Kyse on aina siitä, että Isä vetää, ja on jo vetänyt Jeesuksen luokse. Ihminen ei vaan ymmärrä sitä rakkaudeksi, ennenkuin armo kirkastuu. Kaikkia kutsutaan, kaikki eivät kuitenkaan käänny.

Jeesuksen tykö

Uskoon tulossa on kysymys henkilön tykö tulosta.

Jeesus on ikuisesti olemassa oleva Jumala. Hän tuli ihmiseksi, jotta voisi lunastaa meidät, sovittaa syntimme. Ristinkuolemallaan hän vetää meidät tykönsä. Jeesuksen persoona ihmisenä on meille läheinen ja voimme tulla hänen luokseen armahdettaviksi ja hoidettaviksi. Raamatusta olemmekin lukeneet miten erilaiset ihmiset lähestyivät täysin turvallisesti Jeesusta. Hänessä yhdistyi armo ja totuus täydellisellä tavalla.

Syntiset, heikot, rikkinäiset ja pienet lapset löysivät turvapaikan Jeesuksen läheltä.

Jeesuksen ”ruokana” oli tehdä Isän tahto kaikessa. On luonnollista, että mekin pyydämme kuuluaista sydäntä.

Onko onnemme olla Jumalaa lähellä?

Psalmi 73:28: ”Mutta minun onneni on olla Jumalaa lähellä.”

Kyse on siis onnesta, ilosta, armosta ja rauhasta. Silti ihminen joutuu jatkuvasti palaamaan Jeesuksen tykö. Niin kauan kuin olemme maailmassa eikä iankaikkisuudessa, olemme tämän tykö kutsumisen alla.

Jeesus kutsuu ateriayhteyteen, jakamiseen, kuunteluun, rakkauteensa.

Jeesus kutsuu: ”Tulkaa minun tyköni”

Ceta Lehtniemi